

மகிழ்

Magizh Tamil Magazine

21.1.2017

அனுக்ரஹம்

மகிழ்-SATURDAY, JANUARY 21, 2017

குமாரன்

அருணகிரிநாதர் ஸுப்ரம்மண்ய ஸ்வாமியிடமிருந்து தமக்குக் கிடைத்த அத்வைத அநுக்கிரகத்தையே "கந்தர் அநுபூதியில்" விசேஷமாகச் சொல்கிறார்.

அவர் தம்முடைய திருப்புகழ் பாட்டுகள் ஒவ்வொன்றையும் 'பெருமானே' என்கிற வார்த்தையுடனேயே முடிக்கிறார். பொதுவாக 'பெருமாள்' என்றால் மகாவிஷ்ணுதான். ஒரு ஊரில் 'ஈசுவரன் கோயில்', 'பெருமாள் கோயில்' என்ற போது 'பெருமாள் கோயில்' என்றால் விஷ்ணு ஆலயம்தான். சிவசக்தியின் பூர்ணதேஜஸாக இருக்கப்பட்ட சுப்ரம்மண்யத்தை இப்படி பெருமானாகச் சொல்லிக் சொல்லி அவர் முடிப்பதும் அழகாகத்தான் இருக்கிறது.

தமிழ்நாட்டிலேயே பொதுவில் இவரை மகாவிஷ்ணுவுடன் சம்பந்தப்படுத்திப் பேசுவது அதிகம். 'மருகன்' என்றும் முருகனைச் சொல்கிறோமே, இது எதனால்? அவர் அம்பாளுக்கு சகோதரராக

இருக்கிற மகாவிஷ்ணுவின் மருமகன் என்பதால்தான். 'மால் மருகன்' என்கிறோம். மருமகன் என்றால் மாப்பிள்ளை என்று அர்த்தம். மருமகப்பிள்ளை என்பார்கள். பூர்வத்தில் வள்ளி தேவசேனைகள் மகாவிஷ்ணுவின் புத்திரிகள்தான். அதனால் மாமாவான விஷ்ணு முருகனுக்கு மாமனாராகவும் இருக்கிறார். சிவனுக்கு மகன், மகாவிஷ்ணுவுக்கு மருமகன் என்ற பெருமை இவருக்கே இருக்கிறது. 'மருகோனே' என்று அருணகிரிநாதரும் சொல்வார்.

ஆனால், வடதேசத்தில் இந்த மாமனார் சமாசாரமே சுப்ரமணியருக்குக் கிட்டே வரக்கூடாது. அவர் இங்கே எந்நாளும் பிரம்மச்சாரித் தெய்வம்தான். சில இடங்களில் ஸுப்ரம்மணியர் கோயிலுக்குள் ஸ்திரீகளை அநுமதிப்பதுகூட இல்லையாம். அத்தனை கடுமை. 'சுப்ரம்மணியர்' என்ற பெயரும் வடதேசத்தில் பிரசித்தியில்லை. அங்கே அவரைக் 'கார்த்திகேய' என்றே சொல்வார்கள்.

பரமேசுவரனின் கண்களிலிருந்து ஆறு பொறிகள் வெளிவந்து, அவை சரவணப் பொய்கையில் தங்கி ஆறுமுகனாக உருக்கொண்டன. அப்போது கார்த்திகைப் பெண்கள் - கிருத்திகா தேவதைகள் - என்கிற ஆறுபேர் அவரை எடுத்துப் பாலூட்டினார்கள். ஆகாசத்தில் கிருத்திகா நகூத்திரங்கள் என்று ஆறு கூட்டமாக (Constellation) இருக்கின்றனவே, இவற்றின் அதிதேவதை அவர்களே. கார்த்திகைப் பெண்கள் பாலூட்டி வளர்த்ததால் அவருக்குக் 'கார்த்திகேயர்' என்று பெயர் வந்தது. தனக்குத் தாயார் மாதிரி இருந்தவர்களின் பெயரை வைத்தே இப்படிப் பெயர்களுக்குப் பெருமையாகப் பெயர் கொண்டார். வடக்கே இந்தப் பெயரை வழங்குகிறது. இல்லாவிட்டால் "குழந்தை" என்பதை வைத்து 'குமாரன்' என்பார்கள். "குமார ஸ்வாமி" என்று நாம்கூடச் சொல்கிறோம். 'குமாரன்' என்று குறுக்கிச் சொல்வது தமிழ் மொழிப் பண்பு. வடக்கே 'குமாரன்' என்றால் சுப்ரம்மணியர்தான். சிவசக்திகளின் பிள்ளை - சர்வலோக மாதா பிதாக்களின் (விசேஷமான) புத்திரன் - இவர்தான். நாம் பிள்ளை (பிள்ளையார்) என்றால் விக்னேசுவரரைத்தான் நினைக்கிறோம். ஆனால், வடக்கே கணேசருக்கு ஏனோ 'குமார' சப்தத்தைக் காணோம், ஷண்முகரே அங்கே குமாரராக இருக்கிறார். காளிதாசன் செய்திருக்கிற காவியத்தைப் பார்த்தாலும் அதற்கு '**குமார ஸம்பவம்**' என்றே பெயர் இருக்கிறது.

'குமார சம்பவம்' என்ற சொற்றொடர் சாக்ஷாத் வால்மீகி ராமாயணத்தில் வருகிறது. பாலகாண்டத்தில் விசுவாமித்திரர் ராம லக்ஷ்மணர்களுக்கு ஸ்கந்த உற்பத்தி கதையை விரிவாகச் சொல்கிறார். இதன் முடிவில், வால்மீகி சாதாரணமாக 'இந்தக் கதை கேட்டதற்கு இந்தப் பலன்' என்று 'பலச்ருதி' சொல்வதில்லைதான் என்றாலும், விதிவிலக்காக-சொல்கிறார்: ஸ்ரீ ராமனிடம் விசுவாமித்திரரின் வசனமாகச் சொல்கிறார்: 'குமார ஸம்பவக் கதையைச் சொன்னேன். இது தனத்தையும் கொடுக்கும். புண்ணியத்தையும் கொடுக்கும், அப்பா, காகுத்ஸா, இந்த லோகத்தில் ஒரு மனுஷ்யன் கார்த்திகேயனிடம் பக்தி வைத்துவிட்டால் போதும். தீர்க்காயுள், புத்திர பௌத்திர சௌபாக்கியம் எல்லாம் அவனுக்குக் கிடைத்துவிடும். முடிவிலோ ஸ்கந்த லோகத்துக்கே போய் அவருடனேயே நித்தியவாசம் செய்யலாம்' என்கிறார். (பாலகாண்டம் - 37வது ஸர்க்கம்: சுலோ: 31-32) .

இங்கே 'குமார ஸம்பவம்' என்று ஆதிகவி சொன்னதைத்தான் மங்கள வாக்காகக் கொண்டு காளிதாஸன் தன் காவியத்துக்கு அதே பெயரைக் கொடுத்தான்.

'குமாரன்' என்ற பெயரை வைத்துத்தான் 'கௌமார மதம்' என்ற ஸூப்ரம்மணிய உபாஸனை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஷண்மதங்கள் என்று ஆறைச் சொல்வார்கள்! கணபதியை முழுமுதற் கடவுளாக வழிபடுவது காணபத்தியம்; சூரியனை முழு முதலாகக் கொள்வது ஸௌரம்; அம்பாளையே (சக்தி) பரமதாத்திரியமாகச் சொல்வது சாக்தம்; சிவனைச் சொல்வது சைவம்; விஷ்ணுவைச் சொல்வது வைஷ்ணவம்; இன்னொன்று சுப்பிரம்மணியரையே பரமாத்மாவாக உபாஸிப்பது. இங்கே 'குமார வழிபாடு' என்ற பொருளில் 'கௌமாரம்' என்றே பெயர் உண்டாகியிருக்கிறது.

மேலே 'ஸ்கந்த லோகம்' என்று வால்மீகி ராமாயணத்திலிருந்து ஒரு வார்த்தை சொன்னேன். 'ஸ்கந்தன்' என்பதும் சுப்பிரமணியரின் பிரக்யாதி வாய்ந்த பெயர். 'ஸ்கந்த' என்கிற தாது (Root) வுக்கு, 'வெளிப்படுவது' என்று அர்த்தம். மேகத்திலிரிந்து மின்னல் வெளிப்படுவதுபோல், சிவ ஜோதியிலிருந்து ஆறு பொறிகளாக வெளிப்பட்டுத் தெறித்ததால், 'ஸ்கந்த' என்ற பெயர் உண்டாயிற்று. 'ஸ்கந்த' என்ற நாமாவை விசேஷமாக வைத்தே புராணத்திற்கு 'ஸ்காந்தம்' என்ற பெயர் வந்திருக்கிறது. தமிழில் இதைக் காஞ்சிபுரத்தில்

இருந்த கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் 'கந்தபுராணம்' என்று செய்திருக்கிறார். 'ஸ்கந்தன்' தமிழில் கந்தனாகிறான்.

இருந்தாலும், தமிழ்நாட்டில் மருமகனாக சிறப்புப் பெற்றிருப்பவன் வடதேசத்தில் மகனாகவே - குமாரனாகவே - விசேஷிக்கப்படுகிறான். சகல ஜீவராசிகளும் ஆதி தம்பதியின் குழந்தைகளாயிருக்க, "பிள்ளை என்றால் இவன்தான்" என்று சொல்லும்படியாக, முருகனுக்கு இருக்கிற மகிமை என்னவென்று பார்ப்போம்.

- தெய்வத்தின் குரல்

பரத நாட்டியம்

மகிழ்-SATURDAY, JANUARY 21, 2017

சபாவில் ஸ்ரீமதி சம்யுக்தா பாலாஜியின் பரதநாட்டிய நிகழ்ச்சி ..! என் பக்கத்தில் அமர்ந்திருந்தவர், ஆரம்பத்திலேயே, “உஸ்ஸ்ஸ்ஸ்....!” என்று தன் ஆர்வமின்மையை காட்டினார்..!

நான் அவரிடம்: “ஏன் சார் உங்களுக்கு பரதநாட்டியம் புடிக்காதா..?”

அவர்: “முதல்ல புரிஞ்சாதான சார் புடிக்கிறதுக்கு..?”

நான்: “சார்.... பரதம் சாதாரணமில்ல..! கை மூவ்மெண்ட்ஸ்ல்லாம் 'முத்திரைகள்'; கால்களின் மூவ்மென்ட்ஸ் - 'ஜதிகள்'; முகம்/கண்களின் மூவ்மென்ட்ஸ் - 'அபிநயங்கள்'..! இந்த மூன்றையும், பாட்டோடவும், தாளத்தோடும் சேர்ந்து, ஒரு perfect symmetryயா ஆடறதுதான் பரதம்...!

மனம், மூளை, உடல் மூணும் ஒண்ணு சேர்ந்தாத்தான் முடியும்..! அங்கே நட்டுவனார் தட்றாரே, அவரோட கணீர் 'தாளமும்', டான்ஸரோட கால்/கை மூவ்மென்ட்ஸும் எவ்ளோ பெர்ஃபெக்ட்டா syncல இருக்கு பாருங்க..!"

“அட.....! ஆமால்ல..? ரொம்ப ப்ராக்டிஸ் வேணுமோ..?”

“ரொம்ப ரொம்ப..! ..பாருங்க.. இப்ப first ஆடறது அலாரிப்பு..! இது ஒரு ‘warm up’ மாதிரி... அந்த ‘அரைமண்டி’ பாருங்க, காலை விரித்து, முட்டியில் மடித்து, பாதங்களை சேர்த்து, பாதி உட்கார்றது போல..? அதை perfect பண்ணவே வருடங்கள் ஆகும்..!”

“வாவ்..! நீங்க சொல்றது கரெக்ட்தான் சார்...!..ஆமா... இப்போ ஆடறது என்ன..? இதுதான் எனக்கு ரொம்ப போரடிக்கும்..!”

“இதுதான் ‘வர்ணம்’கிறது..! ஒரு பரதநாட்டிய நிகழ்ச்சியிலேயே இதுதான் முக்கியமான ஐட்டம்..! ஜதிகள், முத்திரைகள், அபிநயங்கள் மூணுமே இதுல ப்ரமினன்ட்டா இருக்கும்..! ஒரு டான்ஸ் ஆர்டிஸ்டோட முழுத்திறமை இதுல தெரியும்...! தெரியணும்..! Very arduous..! நிறையா ப்ராக்டிஸ் பண்ணாத்தான் இத கரெக்ட்டா ஆடி முடிக்க முடியும்..!”

“ஏன் சார் ஒரே வரிய திரும்பி திரும்பி பாடிக்கிட்டு இருக்காங்க..? என்ன ஆடறாங்க..? புரியவேயில்லையே..?”

“இதுக்கு ‘சஞ்சாரி பாவம்’னு பேரு..! இப்ப அவுங்க ‘தசாவதாரம்’ அபிநயிச்சு ஆடிக்கிட்டுறாங்க..! நீங்க முத்திரைகளையும், அபிநயத்தையும் follow பண்ணீங்கன்னா புரியும் பாருங்க..!”

“ஒரு எழவும் புரிய மாட்டேங்குதே சார்..?”

நான் சற்று கோபத்துடன்: “சார்..! உங்களுக்கு தசாவதாரம் தெரியும்ல..? அவுங்க அபிநயத்த relate பண்ணி ‘புரிஞ்சிக்கிணும்’னு நினைச்சு பாருங்க... புரியும்..!”

அவர் என்னை கொஞ்சம் பயத்துடன் பார்த்துவிட்டு, முனைப்புடன் பார்க்க ஆரம்பித்தார். ...”ஆ..! இது மச்சாவதாரம்..! ஒ... கூர்மாவதாரம்..! ஆஹா..! நல்லாவே பன்றாங்களே..! சா...ஆஆ..ர்...! புரியிது சார்..!”

வர்ணத்தின் highlightடான, அடுக்கடுக்காய் வந்த வேகமான ஜதிகள்- முத்திரைகள்-அபிநயங்களை, பாட்டோடும், தாளத்தோடும், மிருதங்கத்தோடும் அற்புதமாக sync ஆகி நர்த்தகி ஆட, அவற்றில் ஒன்றிப் போய், கடைசியில் மிக intricateடான ஜதிகளாடு அந்த நீண்ட வர்ணத்தை திறமையாய் ஆடி முடித்தபோது, தன்னை அறியாமல் ‘பட பட’வென்று கை தட்டினார் அவர்: “சார்..! நீங்க சொன்னீங்கள்.... ஜதி-முத்திரை- அபிநயங்களோட perfect symmetryதான் பரதம்னு..? அத என்னால உணர முடிஞ்சிது சார்..!”

நான் சொன்னேன்: “ எல்லா fine ஆர்ட்ஸ்ஸையும் – be it கர்னாடிக் மியூசிக் or நடனம், ஓவியம், டிப் இலக்கியம், or parallel சினிமா, etc. - முதல்ல நாம் புரிஞ்சிக்க கொஞ்சம் effort போடணும்..! அப்புறம் வாழ்நாள் பூரா ரசிக்கலாம்..!”

அடுத்த ஐட்டங்கள் தொடர்ந்தன.. நான்: “இனி வர்ற ரெண்டு மூணு ஐட்டங்கள் ‘பதங்கள்’னு சொல்லுவாங்க..! Slow pacedடாதான் இருக்கும்..! இதுல, முக அபிநயம்தான் பிரதானம்..! பாட்டோட உணர்வுகளை நர்த்தகி கொடுக்கும் முக அபிநயங்கள் மூலமா நம்மால ரசிக்க முடியும்...!”

பாரதியாரின், ‘ஆசை முகம் மறந்து போச்சே..’ பாட்டு..! ‘தான் வரைந்த கண்ணனின் படத்தில் முழுமை இல்லாததால், தான் அவனை மறந்து விட்டோமா..?’ என்று மனம் கலங்கும் ஒரு கோபிகையின் ஏக்கத்தை பின்னணி பாடகி நன்றாய் பாட, நர்த்தகி மிக அற்புதமாய் அபிநயித்து ஆடினார்..! “கண்ணன் முகம் மறந்து போனால் இந்த கண்கள் இருந்து பயன் உண்டோ....?” என்ற வரியில் நர்த்தகியின் கண்கள் கலங்க.... முகம் துடிக்க.... வான் நோக்கிய கைகளின் விரல்களும் புலம்ப...லயித்துப் பார்த்திருந்த அவரின் கண்களில் சிறு துளி கண்ணீர்..!

கடைசி ஐட்டம். “இது தில்லானா சார்..! Fast paced ஜதிகள், துள்ளல் அதிகமா இருக்கும்..! இதில் வரும் Sculptures மாதிரியான poseகள், பார்க்க ரம்மியமா இருக்கும்..!”

கச்சேரி முடிந்து, அந்த நபர் எனக்கு நன்றி சொல்லிக் கொண்டிருக்க, மேடையில், ஸ்ரீமதி சம்யுக்தா பாலாஜிக்கு சபாவின் ‘பரதநாட்டிய சூடாமணி’ விருது கொடுத்தார்கள்..! சம்யுக்தா பேசினார்: “நான் என் கணவர் பாலாஜிக்குதான் நன்றி சொல்லணும்..! அவர் தந்த ஊக்கத்தினால்தான் நான் இந்த அளவுக்கு உயர்ந்தேன்....!”

எல்லோருடன் நானும் கைதட்டினேன்..! அந்த நபர் என்னைப் பார்த்து “கை தட்டாதீங்க சார்..! அவங்க சும்மா சொல்றாங்க..! நான்தான் அந்த பாலாஜி..! எனக்கு பரதம் பத்தி ஒண்ணும் தெரியாது..! இவ்ளோ நாளா, எரிச்சலோட, வேண்டா வெறுப்பா பணம் செலவு பண்ணுவேன், அவ்ளோதான்..! இனிமேதான் 'நிஜமா' என் மனைவியை ஊக்கப்படுத்தப் போறேன்..!”

- ஷங்கர் ராஜரத்தினம்

நாலெட்ஜ் ஃப்ரூட்

மகிழ்: SATURDAY, JANUARY 21, 2017

டிஸ்கி: இது முழுக்க முழுக்க கற்பனை. யாரையும் புண்படுத்தும் நோக்கத்தோடு எழுதப்பட்டது அல்ல.

ஏ.பி.நாகராஜன் இயக்கத்தில், நடிகர் திலகம் சிவாஜி கணேசன், நடிகையர் திலகம் சாவித்திரி நடிப்பில், கே.வி.மகாதேவன் இன்னிசையில் உருவான 'திருவிளையாடல்' என்ற காலத்தால் அழியாக் காவியத்தை ஒரே நாளில் இந்தக் காலத்துக்கேற்ப ரீமேக் செய்ய முடிவெடுக்கிறார்கள் தயாரிப்பாளர்கள் சிலர். அதன்படி அப்படத்தின் காட்சிகளை வெவ்வேறு Segment-ஆக பிரித்து அவற்றை வெவ்வேறு இயக்குனர்களை இயக்கச் சொல்லாம் என்று முடிவெடுக்கப்படுகிறது.

முருகன், தனக்கு ஞானப்பழம் கிடைக்காத கோபத்தில் பழனி மலையில் நிற்கும் Segment-ஐ இயக்க கவுதம் வாசுதேவ் மேனன் தேர்வு செய்யப்படுகிறார். அவர் அந்தக் காட்சியை இயக்கினால் எப்படி இருக்கும் என்று ஒரு கற்பனை.

இந்தக் காட்சியை இயக்க இயக்குனர் சங்கர் அவர்களைத்தான் முதலில் மனதில் வைத்திருந்தார்களாம் தயாரிப்பாளர்கள். ஆனால், உலகத்தைச் சுற்றி வரும் காட்சி பிரம்மாண்டமாய் இருக்க வேண்டும் என்ற காரணத்தினால் ஏகப்பட்ட ஹெலிகாப்டர்கள் மற்றும் உலக நாடுகளுக்கான விசா போன்று ஏகப்பட்ட கோரிக்கைகள் வைத்ததால் அவருக்குப் பதில் கவுதமைத் தேர்வு செய்திருக்கிறார்களாம்.

ஆங்கிலக் கெட்ட வார்த்தைகள் இருக்காது என்று கவுதமிடம் கற்பூரம் அடித்து சத்தியம் வாங்கிவிட்டதாகக் கேள்வி.

இப்போது காட்சிக்குப் போவோம்.

பின்னணியில் கிட்டார் சத்தம் மெலிதாய் ஒலிக்க, கேமரா மெதுவாக மலையடிவாரத்திலிருந்து மலையின் உச்சிக்கு நகர்கிறது. "என் பேர்தான் முருகன். கந்தன், கடம்பன் இப்படியும் கூப்பிடுவாங்க என்னை" என்று கவுதமின் குரல் பின்னணியில் ஒலிக்க, இப்போது முருகன் முகம் திரையில் தோன்றுகிறது.

பின்னணியில் கவுதமின் குரலில், "நான் ஏன் இங்க வந்தேன், எதுக்காக இங்க வந்தேன், இதுக்கு யார்லாம் காரணம், what happened... இதெல்லாம் நெனைச்சுப் பாக்கவே கஷ்டமாயிருக்கு. இதெல்லாத்துக்கும் காரணம் ஒரு மாம்பழம்னு நினைக்கும்போது பிரமிப்பா இருக்கு"

"Yes, that was a mango. பாத்ததுமே அதோட வாசனை என்னை அடிச்சு, தூக்கிப்போட்டுச்சு. அதோட நிறமும், shape-ம் என்னைப் புரட்டிப்போட்டுச்சு. என் வாழ்க்கையை தலைகீழா மாத்திடுச்சு. அப்போவே முடிவு பண்ணிட்டேன் அது எனக்குத்தான்னு. ஆனா, நடந்தது என்னன்னா..."

இப்போது பிளாஷ்பேக் காட்சி.

இமயமலையில் நியூசிலாந்து நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட சோபா போன்றதொரு அரியாசனத்தில், கையிலுள்ள iPhone -ல் எதையோ பார்த்துச் சிரித்தபடி அமர்ந்திருக்கிறார் சிவபெருமான். அவருக்குப் பக்கத்தில் நளினி ஸ்ரீராம் வடிவமைத்த ஆடையை அணிந்துகொண்டு, கையிலுள்ள iPad-ல் எதையோ பார்த்தபடி, மெல்லிய புன்னகையோடு வீற்றிருக்கிறார் பார்வதி தேவி. பின்னணியில் "We will rock you" பாடல் ஒலிக்கிறது.

அப்போது ட்ரம்ஸ் சத்தம் ஒலிக்க, "நாராயண! நாராயண!" என்று சொல்லியபடியே அங்கு வருகிறார் நாரதர். அவரைப் பார்த்ததும் சிவனும், பார்வதியும், "Welcome, நாரதரே. How have you been?" என்கிறார்கள்.

அதற்கு நாரதர், "ஈசனும் அம்மை பார்வதி தேவியும் இருக்க என் நலத்துக்குக் குறைச்சலேது" என்கிறார்.

"What's up, நாரதரே? What brings you here?" என்று பார்வதி கேட்க, அதற்கு நாரதர், "ஒண்ணுமில்லை. ஈரேழு லோகத்திலும் கிடைக்காத, சர்வ ஞானத்தையும் வழங்கக்கூடிய, அரிய வகை ஞானப்பழம், Knowledge Fruit ஒன்று கிடைத்திருக்கிறது. எல்லா லோகத்தையும் காத்து ரட்சிக்கும் கடவுளான உங்களிடம் இதைக் கொடுத்தால்தான் சரி, அதனால்தான் இங்கு வந்தேன்" என்று சொல்லி, தன் கையிலிருந்த ஞானப்பழத்தை சிவனிடம் கொடுக்கிறார் நாரதர்.

சிவன், "இதை நான் உண்பதைவிட, உலகத்துக்கே தாயாய் விளங்கும் பார்வதிதேவி உண்டால் இன்னும் சிறப்பு" என்று சொல்லி பழத்தைத்

தூக்கிப் போட, கேமரா பழத்தைக் க்ளோசப்பில் காண்பிக்க, அதைப் பிடித்த பார்வதி, "நான் உண்பதைவிட, இதை நம் மகன்களுக்கு கொடுப்போம், அவர்கள் உண்டால் நாம் உண்டதுபோலத்தானே!" என்கிறார். அதற்கு சிவன் சரியென்பது போல் தலையசைக்கிறார்.

"விநாயகா, முருகா" என்று விநாயகரையும், முருகரையும் அழைக்கிறார் பார்வதி.

பின்னணியில் மிருதங்கமும் Saxophone-ம் ஒலிக்க, Gangnam style-ல் நடனமாடியபடி அங்கு வருகிறார் விநாயகர்.

சில நொடிகளில், பின்னணியில் ட்ரம்ஸும் எலெக்ட்ரிக் கிட்டாரும் ஒலிக்க, ஸ்லோ மோஷனில் அங்கு நடந்து வருகிறார் முருகர். கேமரா அவரது காலிலிருந்து மெதுவாக மேலே நகர, அவரது முகத்தைக் காண்பிக்கும்போது, பிய்ந்துபோகும் அளவுக்குக் கதறுகிறது எலெக்ட்ரிக் கிட்டார்.

இருவரையும் பார்த்து நாரதர் வணங்க, அதற்கு முருகர் "Hi" என்கிறார். நடந்தவற்றை விவரித்தபடி தன் கையில் இருக்கும் ஞானப்பழத்தைக் காண்பிக்கிறார் பார்வதி. முருகர் அதை பார்க்கும்போது பின்னணியில் புல்லாங்குழல் ஒலிக்கிறது.

"I would like to have it, if you dont mind" என்கிறார் முருகர், பழத்தைப் பார்த்தபடி.

நாரதர், "பழத்தைப் பற்றி விவரித்து ஒரு நொடிகூட ஆகியிருக்காது, அதற்குள் அவ்வளவு ஆர்வமா, முருகா?" என்கிறார்.

அதற்கு முருகர், "பழத்தைப் பார்த்தவுடனேயே சொல்லிருப்பேன் அது எனக்குப் பிடிச்சிருக்குன்னு. வேணாம்னு பொறுமையா இருந்து விவரிச்சப்பறம் சொன்னேன்" என்கிறார்.

விநாயகர், "நான்தான் elder brother, so எனக்குத்தான் கொடுக்கணும்" என்று சொல்ல, அதற்கு ஈசன், "உங்கள் இருவருக்கும் சரி பாதி கொடுப்பதுதான் ஒரே வழி" என்று சொல்ல, அதற்குள் நாரதர், "இல்லை, அப்படிச் செய்யக்கூடாது. It wont serve the purpose. முழுப் பழமாகச் சாப்பிட்டால்தான் முழுப் பலன், இல்லையென்றால் இல்லை" என்று எச்சரிக்க, அனைவரும் யோசிக்க ஆரம்பிக்கின்றனர்.

"I have an idea. இருவருக்குமிடையே ஒரு போட்டி வைப்போம். இவ்வுலகைச் சுற்றி வரவேண்டும். யார் வெற்றி பெறுகிறார்களோ, அவர்களுக்குத்தான் பழம். Winner takes the cake, sorry, fruit" என்கிறார் நாரதர். அதற்கு அனைவரும் சம்மதிக்க, போட்டி ஆரம்பிக்கிறது.

ஒரே ஒரு விசிலில் தன் மயிலை அங்கு வரச்செய்து, அதிலேறி, Lee ஜாக்கெட், Ray Ban கூலிங்க்ளாஸுடன் உலகத்தைச் சுற்றக் கிளம்புகிறார் முருகர். பின்னணியில், "ஆரோமலே" பாடல் ஒலிக்கிறது.

விநாயகர், தன் வாகனமான மூஞ்சுரைப் பார்த்து, "நான் இதிலேறி எப்படி உலகத்தைச் சுற்றுவது" என்று சோகமாய்ச் சொல்ல, அதற்கு நாரதர், "Dont worry, விநாயகா. பெற்றோர்தான் எல்லாமுமே. Parents are everything, they are our world. அதனால் நீ அவர்களைச் சுற்றி வா, வென்றுவிடலாம்" என்று யோசனை கூறுகிறார்.

விநாயகர் இந்த யோசனையைக் கேட்டு மகிழ்ந்து, "Thanks, dude" என்று சொல்லிவிட்டு, சிவனையும் பார்வதியையும் சுற்றி வர ஆரம்பிக்கிறார். பின்னணியில் ட்ரம்ஸ் ஒலி ஒலிக்கிறது.

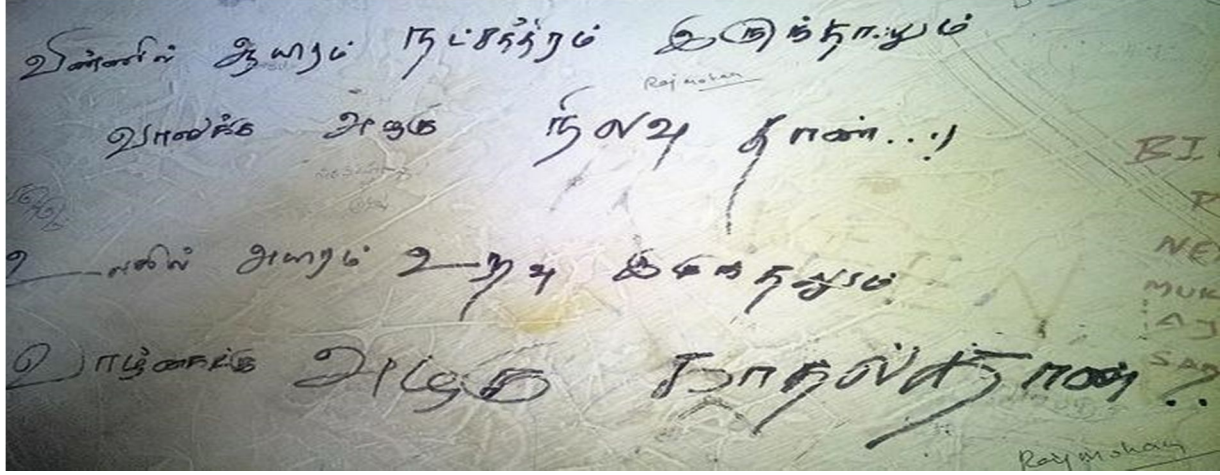
கேமரா முருகர் தன் மயில்வாகனத்தில் உலகத்தைச் சுற்றி வருவதையும், விநாயகர் சிவன் பார்வதியைச் சுற்றி வருவதையும் மாறி மாறி காண்பிக்க, பின்னணியில் எலெக்ட்ரிக் கிட்டாரில் டெம்போ எகிறுகிறது.

சில நொடிகளில், விநாயகர் சிவன் பார்வதியைச் சுற்றி வந்து பழத்தை வாங்கும் சமயத்தில், தன் மயிலில் தான் உலகத்தைச் சுற்றி வந்து போட்டியில் வென்றுவிட்டதாக எண்ணி, வெற்றிக்களிப்பில் அங்கு வருகிறார் முருகர். பின்னணியில், "Maddy Maddy" பாடல் ஒலிக்கிறது.

விநாயகர் கையில் ஞானப்பழம் இருப்பதைப் பார்த்ததும் முருகருக்குப் பெருங்கோபம் வர, பின்னணியில் எலெக்ட்ரிக் கிட்டார் கதறுகிறது. ஸ்லோ மோஷனில் மெதுவாய் விநாயகரை நோக்கி ஆவேசமாக வருகிறார்...

To be continued!

- [சாய் சுந்தரராஜன்](#)

காதல் தஸ்தாவேஜுகள்- 2

மகிழ்·SATURDAY, JANUARY 21, 2017

சுவற்றில் எழுதாதீர்கள். மீறினால் தண்டிக்கப்படுவீர்கள்!

கோபாலரத்னம் அந்த இருட்டுத் திண்ணையில் துண்டை விரித்துப் படுத்தான். அங்கு தூங்கினால் யாருக்கும் தெரியாது. தீபாராதனைக்கு போகலாம். பஜனை மடத்தில் லலித லவங்க அஷ்டபதியை யாரோ வெகு சுமாராகக் பாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். ..சீதா கல்யாண உத்ஸவம். தன்னை ஒரு முறை பார்த்துக் கொள்கையில் அவனுக்கே சிரிப்பு வந்தது. இங்கு அவன் டாக்டர். கோபஸ், க்வாண்டம் தியரி ப்ரொஃபசர் இல்லை.... மார்பில் சந்தனம், பாகவதருக்கு போட்ட ஒற்றை நாரில் கோர்த்த மல்லி மாலை, தலையில் மத்தியான சாப்பாட்டிற்கு பிராமணர்களுக்கு போட்ட அட்சதை மிச்சம், பஞ்சகச்சம், வெற்றிலை சிவப்பேறிய வாய்....இப்போது பிருந்தாவும், மகள் சமயுக்தாவும் பார்த்தால் நாட்டாமை போல் என்னை பாஸ்டனை விட்டு ஒதுக்கிவைத்து விடுவார்கள்.. தனியாகத் தெரியும் தொப்பை வேறு! ஆனால் இந்த பத்து நாட்களும் சுயநலமாக அவனுக்காகவே....!

புரண்டு படுத்தபோது நேர் எதிரே உள்ள பண்ணைக்காரர் வீட்டுப் பெரிய சுவர் தெரிந்தது. வெள்ளையடித்திருந்தார்கள். இவ்வளவு வருஷம் கழித்தும் சுத்தமாக விளக்கில்லை. சுவரை மறுபடியும் பார்த்தபின் வைத்தீஸ்வரனும் மீராவும் நேராக நிற்பதுபோல் தோன்றியது. இதே சீதா கல்யாணத்தின் போதுதான்... சட்டென்று எழுந்து உட்கார்ந்துகொண்டான். டெல்லியிலிருந்து லீவுக்கு வந்த மீரா அனைவருடைய கனவுக்கன்னி

பதவியை உடனே ஏற்றுக்கொண்டாள். எண்ணெய் வடிந்து ரோஸ் ரிப்பன் வைத்துப் பின்னிய கூட்டத்தில் அகத்திக்கட்டுடன், பட்டுப்பாவாடை கொலுசு ஜிமிக்கியுடன்....பெரிய கண்கள். ஹிந்திப் பாட்டுப் பாடியதைக் கேட்ட வெட்டித் தடியன்கள் அடுத்த நாள் ஹிந்தி வாத்தியார் வீட்டில் ட்யூஷனுக்கு நின்றார்கள்.

வைத்தீஸ்வரன் சூட்டிகையாக " நேத்து அவங்க வீட்டு மொட்ட மாடியில் சின்னதா ஆந்தோளிகா ராகத்ல ஒரு பஜன் பாடினா பாரு... நான் ராகத்த சொன்னவுடன் பயங்கர குஷியாயிட்டா!" என்றான். இந்த மாதிரி அவுட் ஆஃப் போர்ஷன் சமாசாரங்களில் தோற்பது ரத்னத்திற்கு ஒரு இடியாக இருந்தது. பஜனையில் வாங்கிப் பாட வைக்கப்பட்ட எடுபிட்யாக மகாதானபுரம் தொடங்கி அய்லூர் சீதா கல்யாணம் வரை போனதில் இன்னும் ராக அறிவு வருத்தியாகவில்லை. அதற்குப் பிறகு வைத்தியுடன் இருந்த நட்புப் பார்வை காலாவதியாகிவிட்டது.

கிணத்து மேட்டில் உட்கார்ந்திருந்தபோது வைத்தி கை நிறைய சினிமா டிக்கெட்டுகளுடன் மீரா வீட்டுப் படியேறுவதைப் பார்த்தவுடன் மனதுக்குள் போர் பிரகடனம். மனம் முழுவது அழுக்கும் , அசூயையுமாய் நிரம்பி, காவேரிப் படிக்கட்டில் இருளில் அமர்ந்தபோதுதான் அந்த அரக்க எண்ணம் வந்தது. ராத்திரி வாசல் திண்ணையில் படுத்தவன் 3 மணி போல் எழுந்து கரிக்கட்டை எடுத்து பண்ணைக்காரர் சுவற்றில் " வைத்தீஸ்வரன் - மீரா காதல் ஜோடி " என்று இடது கையால் எழுதிவிட்டு சத்தமில்லாமல் வந்து படுத்துக்கொண்டான்.

18 வயதுப் பையனை விறகுக் கட்டையால் அடித்தபோது எழுந்த அலறல் இன்னும் காதுகளில் ஒலிக்க ...உடலை சிலிர்த்துக்கொண்டான். வைத்தி கொல்லைப்புற சுவரேறிக் குதித்து தெருவில் ஓடினான். மீரா அன்றே ராக்ஃபோர்ட்டில் திருப்பி அனுப்பப்பட்டாள். தன்னுடைய துரோகத்தின் விளைவு இத்தனை பயங்கரமானதா?

அடுத்த 5 வருடம் வைத்திக்கு உதவி செய்து படித்து மன்னிப்புக் கேட்டு, இன்டர்வியூவிற்கு எனப் பொய் சொல்லி டெல்லி போய் மீராவைத் தேடிப்பிடித்து எல்லார் காலிலும் விழுந்து பாதங்களை கண்ணீரால் கழுவி .. வைத்தி-மீரா கல்யாணம் நடந்த அன்று பாவச்சுமையெல்லாம் நீங்கி குணசீலம் ப்ரசன்ன வெங்கடாசலபதி சந்ந்தியில் ஆனந்தமாக அழுது அந்த 7 வருடங்களும் அதற்குக் கொடுத்த விலைகளும்...சுவற்றில்

எழுதினான் என்று தெரிந்ததும் பேசுவதை நிறுத்திய அம்மா...கண்ணீரின் வலிகள், வலிமை எல்லாம் தெரிந்தது.

இருட்டில் யாரோ நடக்கும் சத்தம் கேட்டது. யாரோ ஒரு பையன்கையில் கரிக்கட்டை? அட்டா! அவனும் அந்தச் சுவற்றில்தான் எழுதுகிறான்.

கோபுஸுக்கு சிரிப்பு வந்தது. எழுந்துபோய் அந்தப் பையனைநிறுத்தலாம்...நி று த் த லா ம்.....

வேண்டாம்! போடா! போ! அந்த வலிகளையும், ரணங்களையும் கண்ணீரையும் அதன் பின் வரும் ஆனந்தத்தையும் பட்டுத் தெரிந்து கொள்!

-[தி.ரா.சங்கர்](#)

ஜல்லிக்கட்டு - ஒரு அலசல்

மகிழ்·SATURDAY, JANUARY 21, 2017

இந்தவருடம் மாட்டுப்பொங்கல் மங்களகரமாக நடந்து முடிந்து விட்டது. "அடங்க மறுத்து" "அத்துமீறி" "தடை தாண்டி" ஜல்லிக்கட்டு வைபவங்களும் நடந்து முடிந்து விட்டன. எனவே இப்போது இதை எழுதலாம் என்று தோன்றுகிறது.

ஏறு தழுவுதல் என்பது நமது மாபெரும் பாரத பாரம்பரியத்தின் அடையாளங்களில் ஒன்று என்பதிலும் பண்பாடும் மரபும் கட்டிக் காக்கப் படவேண்டும் என்பதிலும் எனக்கு இருவேறு கருத்துக்கள் இல்லை. ஆனால், நமது பாரம்பரியம் என்பதே காலத்தில் உறைந்து போன நிலையில் உள்ள ஒன்றல்ல. தனது சாரத்தை இழக்காமல் அதே சமயம் காலந்தோறும் மாற்றமடைந்து கொண்டே வருவதாகத்தான் அது இருந்துவருகிறது என்பதற்கு வரலாறு நெடுக சாட்சியங்கள் உண்டு என்பதையும் மறந்துவிடக் கூடாது.

இந்தக் குறிப்பிட்ட பாரம்பரியத்தில் மூன்று கண்ணிகள் உள்ளன.

1) வழிபாடு / சடங்கு: கோயில் காளைகளை வளர்த்துப் பேணுதல், ஊர்க்கோயில்களில் மாட்டுப்பொங்கல் நாளன்று அவற்றை அலங்கரித்து வழிபட்டு, வாடிவாசல் வழியே கொண்டு செல்லல். இதனால் மழைவளமும் நிலவளமும் சிறக்கும், செய்யத் தவறினால் மழை பொய்க்கும், தெய்வக் குற்றம் ஏற்படும் என்பது தொடர்பான ஆழ்ந்த நம்பிக்கைகள்.

2) ஆண்மை / வீரம் / சுயம்வரம்: காளைகளுடன் பொருது அவற்றைத் தழுவி வெல்வது என்பது சமுதாயத்தில் ஆண்மைப் பண்புகளையும் வீர உணர்வையும் வளர்க்கிறது. சமூகத் திருவிழாவாக நடக்கும் வீரவிளையாட்டு கிராமியச் சூழலில் உற்சாகத்தையும் களிப்பு மனநிலையையும் உருவாக்குகிறது. வென்று வாகை சூடிய வீர ஆடவர்களை, வீரப்பெண்டிர் மாலை சூடி மணக்க விரும்பலாம் என்பதற்கான சாத்தியங்கள் உள்ளன.

3) இயற்கை / கால்நடை வளம் பாதுகாக்கப் படுதல்: ஜல்லிக்கட்டு நடத்தும் கிராம மக்கள் இதற்கு இப்படியும் ஒரு தொடர்பு உள்ளது என்பதைக் கூட சமீபகாலம் வரை அறியாமல் தான் இருந்தார்கள். இது சர்ச்சைக்குரிய விஷயமாக ஆனதற்குப் பின்பு தான், இந்தச் சடங்கானது எப்படி வீரிய காளைகளை இனங்கண்டு அவற்றைப் பேணிப் பராமரிப்பதிலும், நாட்டு மாட்டு இனங்களை அழியாமல் காப்பதிலும் முக்கியப் பங்காற்றுகிறது

என்பதை ஜல்லிக்கட்டு ஆதரவாளர்கள் ஒரு தரப்பாக முன்வைத்து விளக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. நமது சமுதாயத்தில் இப்படி ஏராளமான சிறப்பான பண்பாட்டுக் கூறுகள் ஆழமாக வேரூன்றியிருக்கின்றன. அவை குறித்து அறிவுபூர்வமாக விளக்கமுடியாவிட்டாலும் தன்னிச்சையாகவும், இயல்பாகவும் சம்பிரதாயம் என்பதாலும் மக்கள் தவறாமல் பின்பற்றி வருகிறார்கள். அதனால் அவை தொடர்ந்து காப்பாற்றப்பட்டு வந்துள்ளன. நவீன காலகட்டத்தில் அவற்றிற்கு எதிர்ப்பு வரும்போது தான் அவற்றைப் பற்றி ஆய்வு செய்யவேண்டும் என்ற யோசனையே நமக்கு உருவாகிறது.

இப்போதைய சூழலில், ஜல்லிக்கட்டுக்கான எதிர்ப்பு முழுவதும் இதிலுள்ள இரண்டாவது விஷயத்தை மையப்படுத்தியே அமைந்துள்ளது. ஆனால், ஆதரவாளர்கள் முன்வைக்கும் வாதங்கள் அனைத்தும் முதலாவதையும் மூன்றாவதையும் சார்ந்தே உள்ளன. இந்த சுவாரஸ்யமான முரணைக் கவனியுங்கள். அது ஏன்?

ஏனென்றால், இன்றைய காலகட்டத்தில், இரண்டாவதாக உள்ள அம்சம், சமூக,கலாசார ரீதியாக முற்றிலும் பொருளிழந்து விட்டது என்பதே உண்மை. ஆரோக்கியம், ஆண்மை, வீரம் ஆகிய விழுமியங்களை வெளிப்படுத்துவதற்கும் வளர்ப்பதற்கும் இன்று ஏராளமான வழிமுறைகள் உள்ளன. அதற்கு ஏறு தழுவுதல் தான் வேண்டும் என்பதில்லை. மேலும் இந்தச் சடங்கில் இருந்த "சுயம்வர"க் கூறு இப்போது முற்றிலுமாகவே இல்லாமலாகி விட்டது. எந்த ஊரிலாவது ஜல்லிக்கட்டில் வென்ற ஆண்மகனை ஓடிவந்து மாலைசூடி மணந்த மங்கை பற்றிய செய்தி எதையாவது சமீபத்தில் நீங்கள் படித்த ஞாபகம் இருக்கிறதா? சி.சு.செல்லப்பாவின் 'வாடிவாசல்' நாவலில் கூட, மாடுபிடிக்கும் இளந்தாரிகளை அவர்கள் குடும்பத்துப் பெண்கள் பதைபதைப்பு கூடிய கவலையுடனும், மற்ற பெண்கள் ஒருவித குறுகுறுப்புடனும், உல்லாசத்துடனும் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதாகத் தான் வருகிறது. இன்றும் ஜல்லிக்கட்டு சீரியஸாக நடக்கும் இடங்களில் இதுவே நிலைமையாக இருக்கக் கூடும்.

இந்நிலையில், இந்தச் சடங்கின் பாரம்பரியம் நமக்குத் தந்திருக்கும் ஆக்கபூர்வமான விளைவுகளையும் விழுமியங்களையும் காளை-மனித மோதல் என்ற அம்சம் இல்லாமலே நாம் தொடரமுடியாதா என்ற கேள்வி எழுவதைத் தவிர்க்க முடியவில்லை. நவீன அறிவியலும் சூழலியல்

விழிப்புணர்வும் வளர்ந்து விட்ட இந்தக் காலகட்டத்தில், நாம் ஏன் வீரிய நாட்டுக் காளைமாட்டு இனங்களை தொடர்ந்து வளர்த்துப் பாதுகாத்து வரவேண்டும் என்பதற்கான சமூக, பொருளாதார காரணிகளை நேரடியாகவே சொல்லி மக்களுக்குப் புரியவைக்க முடியாதா என்ன? கிராம மக்கள் அந்த அளவு முட்டாள்களோ கண்மூடித்தனமானவர்களோ அல்ல. மேலும், காளைகளை வளர்ப்பவர்கள், அவற்றின் ஒட்டுமொத்த மதிப்புக்காக அவற்றை வளர்க்கிறார்களே அன்றி இந்த ஒருநாள் மாடுபிடிப்பதனால் கிடைக்கும் சன்மானத்திற்காக அல்ல. மாடுபிடிக்கும் இளைஞர்களுக்கும் கூட, அதில் கிடைக்கும் பரிசின் பணமதிப்பும் சரி, "வீரப்புகழும்" சரி. மிகச்சாதாரணமானவை. காளைகளின் விலைமதிக்கமுடியாத பெருமதிப்பைத் தவிர்த்து, தமிழ்நாடு முழுவதையும் எடுத்துக்கொண்டாலும் கூட ஜல்லிக்கட்டுத் திருவிழா சார்ந்த பொருளாதாரம் பணமதிப்பில் மிகச்சிறியது தான்.

எனவே, எதிர்காலத்தில் ஜல்லிக்கட்டை இதே மாட்டுப்பொங்கல் நாளில் காளை-மனித மோதல் தவிர்த்த ஒரு சடங்கு/திருவிழாவாக மட்டுமே நடத்தினால் என்ன? காளைகளுக்கு வழக்கம் போல சடங்குகளும் பூஜைகளும் செய்தபின் வாடிவாசல் வழியாக அவற்றை ஊர்வலமாக அழைத்துச் செல்லலாம். அல்லது வண்டியில் பூட்டி அழைத்து வரலாம். காளைகளின் அழகையும் ஆண்மையையும் பரிசோதித்து தரப்படுத்தி, சிறந்த காளைகளை வளர்ப்பவர்களுக்குப் பரிசுகளும் ஊக்கத்தொகையும் வழங்கலாம். இப்போது ஜல்லிக்கட்டு பொருளாதாரத்தில் விளம்பரத்திற்கும், சாராயத்திற்கும் பரபரப்புக்கும் செலவழிக்கப் படும் பணம் முழுவதும் நேரடியாக நாட்டுக் காளைகளுக்கும் அவற்றை வளர்ப்பவர்களுக்கும் போய்ச் சேரும். இதில் எந்தவகையிலும் மிருகம் துன்புறுத்தப் படுவதில்லை என்பதால் யாரும் ஆட்சேபிக்கவும் முடியாது. நமது பாரம்பரியமும் பாதுகாக்கப் படும். நமது மரபை அறிவார்ந்த முறையில் நாம் மறுமலர்ச்சி செய்ததாகவும் இருக்கும். என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

விவாதம் [இங்கே](#)

-[ஜடாயு](#)

ட்ரெயினில் கிறுக்கியது

மகிழ்·SATURDAY, JANUARY 21, 2017

[#trainல்கிறுக்கியது](#) -#2

train ல் இரண்டு பெண்கள் --ஏதோ பேசி சிரித்துக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். சிரித்து சிரித்து அவர்கள் கண்ணில் நீர் வழிகிறது.. கண்ணில் நீர் வழிய சிரிக்கும் என் உயிர் தோழி சரிதா நினைவு வருகிறது. எங்கள் இளமை காலத்தில் ஒவ்வொரு நாளையும் இனிமை ஆக்கிய தோழி. மதுரைக்கே உரித்தான நக்கலும் குசம்பும் எங்கள் ரத்தத்தில் கரை புரண்டு ஓடின நாட்கள் அவை. எங்கள் இருவரையும் சேர்த்து பார்க்கும் போது ஏதோ கௌண்டமணி செந்திலைப் பார்ப்பது போல் தான் இருக்கும். ஆனால் யார் கௌண்டமணி செந்தில் என்பது நேரத்துக்கு நேரம் மாறுபடும்.

மதுரையின் ஆவணி மூல வீதிகளில் நாங்கள் இருவரும் கடலையை கொறித்துக்கொண்டு "உலக" சமாச்சரங்களை பேசிக்கொண்டு உலா வந்த சமயத்தில் ஏதோ ஒரு பாட்டு அவளுக்கு நினைவில்லை. எனக்கு அது ஞாபகம் வந்ததும் அவளுக்கு அதை hum பண்ணி காட்டினேன். அவள் மஹா எரிச்சலுடன்.."எப்படி S.janaki பாட்டை கண்டசாலா மாதிரி பாடுவ?" என்று திட்டினாள். ஆனால் அவள் ஏதோ MS சுப்பலக்ஷ்மி மாதிரி தன்னை பாவித்துக்கொண்டு இதை கேட்டதை தான் என்னால் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. நல்ல வேளை அப்போ சூப்பர் சிங்கர் எல்லாம்

இல்லை.. இருந்தா அனந்து ரேஞ்சுக்கு ஹெட் வாய்ஸ் அது இதுவென்று
என்னை பின்னி இருப்பாள்.

எத்தனை சந்தோஷங்கள். Sweet nothings.. யாரைப் பார்த்தாலும் சிரிப்பு ..
எதைப் பார்த்தாலும் சிரிப்பு .. எங்களைப்பார்த்த அத்தனை பேரும்
எங்களை மறை கழண்ட கேஸ் என்று கட்டாயம் நினைத்திருப்பார்கள்..
எங்கள் English lecturer க்கு ஒரு கெட்ட வழக்கம் இருந்தது . கிளாஸ்
நடத்தும்போது நாங்கள் தூங்கி விடுவோமோ என்று பயந்து , கட்டாயம்
எல்லோரும் எழுந்து அன்று நடக்கும் பாடத்தில் இருந்து ஒரு பக்கம் படிக்க
வேண்டும் என்பார். ஒரு வேளை அந்த நேரத்தில் தான் ஒரு குட்டி தூக்கம்
போடலாம் என்று நினைப்பார் போல. சரிதாவுக்கு இந்த வழக்கம்
சுத்தமாக பிடிக்காது-- அதுவும் மத்யானம் தயிர் சாதமும் மாவடுவையும்
யாருக்கும் ஷேர் பண்ணாமல் full load சாப்பிட்டுவிட்டு எங்க படிக்கறது ?
இவள் எழுந்து படித்து முடித்ததும் , நான் சும்மா இல்லாமல் அவளிடம்..."
உனக்கு தெரியலென்னா என்கிட்டே கத்துக்கோ... தப்புத் தப்பா 'eagle' a
இப்படி "ஈக்ளே" ன்னு வாசிச்ச?..அப்புறம் 'bureau' வ "புரூஈஆஊ" ன்னு
படிச்ச?" என்று ரொம்ப சீரியஸ் ஆ முகத்தை வைத்துக்கொண்டு நான்
கேட்க, அவள் நெஜம்மாகவே அப்படித்தான் படித்தோம் போல என்று
கலவரப்பட்டு போவாள்.

போதாக்குறைக்கு அந்தண்டை இருக்கும். மற்ற தோழிகளிடம்.." ஐயோ
ரத்னா நான் அப்படியா படிச்சேன்? என்ன மண்ட காய வைக்கராளே.."
என்று புலம்புவாள். அவர்களும்நான் ஏதோ பூச்சாண்டி மாதிரி
அவளிடம்.." நீ ஏன் அவ கிட்ட உட்காந்தே?...இந்த பக்கம் உக்காரு " என்று
அடைக்கலம் கொடுப்பார்கள்... ஆனால் ம்ஹூம் ...போக
மாட்டாள்....என்னிடம் daily எதற்காவது ஒரு தடவை கடி
படவில்லையென்றால் அவளுக்கு தூக்கம் வராது.. இப்படிதான் ஒரு முறை
..ஓடி வந்து.." என் cousin கோபு M A டிகிரி முடிச்சுட்டான்" என்று ஒரே
உற்சாகமாய் வந்து பீலா விட்டாள்.. நான் அவளிடம்.." எந்த university ல்"
என்றேன்.. அவள் "Venkateswara university " என்றதும் நான்.." அட போடி.. அந்த
university ல் சுப்ரபாதத்தை எழுதினா M A டிகிரி நிச்சயம்..நீ போய் மீனாக்ஷி
அம்மன் கோயில் தங்கம் பட்டர் கிட்ட கேட்டு பாரேன் ..அவர் கூட அங்க
இருந்து M A வாங்கியிருப்பார்." என்றேன்.. இதில் என்ன கொடுமை
என்றாள்.. நான் சொன்னதை அப்படியே போய் அந்த cousin கோபு விடம்
சொல்லி விட்டாள் போல---அது நாள் வரை அவள் வீட்டுக்கு போகும்
போதெல்லாம் கண்களில் வாஞ்சையோடு, மனிஷா கொய்ராலாவை

பார்ப்பது போல் என்னை பார்த்துக் கொண்டிருந்த அந்த கோபு ,
அடியோடு மாறி , zoo வில் இருந்து தப்பிய மனுஷ கொரில்லாவைப் போல்
பார்க்க ஆரம்பித்துவிட்டான்.

அவள் கிளாசை சீரியஸ் ஆக கவனிக்கும் காட்சியே காமெடி தான்.
அப்படி ஒரு நாள் அவள் கிளாஸ் கவனிக்கும் போது நான் அவளிடம்
மெல்ல .." நான் ராத்திரில தூங்கும் போது தலையணை அடிவ ஒரு towel
வெச்சுப்பேன் ..ஏன் சொல்லு?" என்று கேட்க அவளும் தலையை பிச்சுண்டு
"அதுவா இதுவா என்று பல காரணங்களைக் கேட்டுக் கொண்டு
இருந்தாள்.." இந்த நாடகத்தை பார்த்து as usual டீச்சர் எங்களை கிளாஸ் ஐ
விட்டு வெளியே அனுப்பி விட்டாள். 3 வருஷத்தில் அநேகமாக 2 வருஷம்
கிளாஸ் ஐ விட்டு வெளியில் துரத்தப் பட்டிருப்போம். இதில் அவளுக்கு "
ரொம்ப வெளில வந்துட்டோம் --காலேஜ் முடியும் போது best outgoing student
award நமக்கு தான்" என்று நம்பிக்கை.. அன்று அவள் வெளியே வந்ததும்
இப்ப சொல்லு ஏன் towel எ தலையணி அடிவ வெச்சு தூங்குவ " என்று
கேட்க நானும் " சிம்பிள்--TOWEL தொலஞ்சு போகாம இருக்க தான்"
என்றேன்..கையில் கிடைத்ததை எல்லாம் விட்டு என்னை அடித்தாள்.

அவளுடைய பழமொழி சொல்லும் கலையே தனி - நாம ு பழமொழியில்
எதாவது வார்த்தையை தவிர்க்க நினைத்தால் அதற்கு பதில் 'ஏதோ' என்று
SUBSTITUTE செய்வோம். அவள் எதை சொல்லக் கூடாதோ அதை சொல்லி
விட்டு 'ஏதோ' வை தன் இஷ்டத்திற்கு போடுவாள்... சாம்பிள்.."கழுதைக்கு
தெரியுமா ஏதோ வாசனை .." "ஆட தெரியாத சிறுக்கிக்கு எதுவோ
கோணலாம்" இதற்கு ஒரு படி மேலே போய் ஒரு முறை நான் எதுக்கோ
அம்மா திட்டி விட்டாள் என்று அழுத போது.."விடுடி ...பொன்
குஞ்சானாலும் அதோட அம்மா காக்கா தான் " என்றாளே பாக்கணும்...
அது முதல்.. அம்மா என்னை " கலா கலா " என்று கூப்பிடும் போதெல்லாம்
" கா கா " என்று கத்துவது போல் தான் கேட்டது.

வீட்டில் அடம் பிடித்து ஒரு மொபைட் வாங்கி இருந்தேன். சைக் கிளையே
சரியாக balance செய்யத் தெரியாத எனக்கு மொபைட் தேவை இல்லை
தான். இந்த அழகில் இவளையும் ஏற்றிக்கொண்டு கிளம்பி விட்டேன். பாதி
தூரம் போனதும் வண்டியில் horn வேலை செய்யவில்லை... எங்கள் வீடு
கோவிலை ஒட்டிய தெருவில் இருந்ததால் ரொம்ப tourist கூட்டம்..இதற்கு
நடுவில் rickshaw , மாடுகள் வேறு... நான் வண்டியை ஒட்டிக்கொண்டு
.."அய்யா நகருங்க..வண்டில horn அடிக்காது ..நகருங்க" என்று

கத்திக்கொண்டே ஓட்டினேன்.பின்னல் இவள் ஏதோ flight ல் பிசினஸ் கிளாஸ் இல் போவது போல் லுக் விட்டு உட்கார்ந்திருந்தாள்.. எரிச்சலுடன்.."ஏண்டி தொண்ட தண்ணி வத்த கூவறேன் ..நீயும் கொஞ்சம் ஹெல்ப் பண்ணு" என்று திட்ட.. அவளும் " அய்யா ஓரமா போங்க -- நகருங்க --பாப்பா அந்த பக்கம் ஓடு" என்று கண்டக்டர் மாதிரி கத்திக்கொண்டே வந்தாள்..... திடீர்னு பின்னாடி இருந்து சத்தத்தையே காணோம். திரும்பிப் பார்த்தா..பாவம் அங்க "தேமே" ன்னு நின்று கொண்டிருந்த பசு மாட்டின் மேல் குதித்து slow motion இல் மெதுவாக அதன் முதுகில் இருந்து இறங்கி கொண்டு இருந்தாள். இவள் ஏதோ heroine போலவும் தான் ஏதோ ஹீரோ போலவும் அந்த மாடு மெல்ல எழுந்து ஒரு மாதிரியாய் அவளை பார்த்து விட்டு சிலிர்த்துக்கொண்டு போனது. நான் அவளிடம் அதற்கு பிறகு பல முறை சொன்னேன்.."அந்த மாடு விட்ட ரொமாண்டிக் லுக் உன் புருஷன் கூட உன்னிடம் விட மாட்டான் " என்று-- அதற்கப்புறம் வீட்டில் மொபைட் ஐ பிடுங்கி என் தங்கையிடம் குடுத்து விட்டார்கள்... சிரித்து சிரித்து தாடை வலித்த நாட்கள் எத்தனை ...இதோ நான் இறங்க வேண்டிய இடம் வந்து விட்டது --- ஏக்கத்துடன் அந்தத் தோழிகளை பார்க்கிறேன்-- மனசு கனக்கிறது -- கண்களில் நீர் பனிக்கிறது.

- [கீதா சந்திரா](#)

ஹீரோ ஹோண்டா

மகிழ்: SATURDAY, JANUARY 21, 2017

ஒரு வழியாய் அப்பாவிடம் பேசிப் பேசி, ஒரு பத்தாயிரம் பெரட்டியாகிவிட்டது. அந்த ஹோண்டா வண்டியை எப்படியாவது வாங்க வேண்டும் என்று எனக்குப் படு பயங்கர ஆசை. மதுரை நாகப்பா மோட்டார்ஸில் அதற்கான அலாட்மெண்ட் லெட்டர் வேறு வந்து இருந்தது. அக்கவுண்டில் அப்பாவிடம் வாங்கிய பைசா வேறு கண்ணடித்துக் கொண்டே இருந்தது. முதலில் என்னைப் பத்தி சொல்லி விடுகிறேன். கரூரில் நான் ஒரு இன்ஷ்யூரன்ஸ் கம்பனியில் அசிஸ்டண்ட். வெஹிகிள் லோன் போட்டு சாங்கூன் ஆகி விட்டது. அதை வைத்துக் கொண்டு முன் சக்கரம் மட்டும் வாங்கலாம். மீதிக்குத்தான் அப்பாவிடம் தொங்கி வாங்கிய பத்தாயிரம்.

எப்போதும் ஏதாவது காகிதத்தில் இருக்கும் என்களோடு சண்டை போட்டுக் கொண்டும், கல்யாணமாகாத புதிதாய் சேர்ந்த பெண்களிடம் வழிந்து கொண்டும், விடலை பசங்கள் மீது மட்டும் மகா எரிச்சலோடு இருக்கும், கொடுவா மீசை அக்கவுண்டன்ட் அவனாசிலிங்கம் "நாளைக்கு வாங்கிக்கோ, உன் லோன் எங்க போயிடப்போவது" என்று வள்ளென்று விழுந்தான். முக்கியமாய் , நான் இன்னமும் டீ வீலர் லைசென்ஸ் வாங்கவில்லை. கல்யாணமும் ஆகவில்லை. ஆனால் ஊரில் உள்ள ஒவ்வொரு என் வயது பையனும், செமையா ஏதாவது ஒரு பெண்ணை அதுவும் தலை நிறைய மல்லிகைப்பூ வைத்துக்கொண்டு.. பைக்கில் கூட்டிக்கொண்டு போகும் போது "நமக்கு அத்தனை தைரியம்தான் இல்லை.. அட்லீஸ்ட் ஒரு பைக்காவது வாங்கணும், எத்தனை காலம் தான் இந்த வாடகை சைக்கிளை மிதிப்பது?"

வண்டியை முதலில் டெலிவரி எடுத்துக்கொண்டு கரூரில் ரெஜிஸ்டர் செய்து கொள்ளலாம் என்று மனது கணக்குப் பண்ணிக்கொண்டது. அதுவும் அந்த கருப்பு கலர் வண்டி.. ஆஹா... என்ன அழகுடா...

அடுத்த நாள் நாகப்பா மோட்டார்ஸ் மதுரைக்கு ஒரு டிமாண்ட் டிராப்ட் எடுத்தாகி விட்டது. இப்போதே பறப்பது போல இருந்தது. பக்கத்து ரூம் மேட் வெங்கடேசன் "நானும் வரண்டா" என்றான்.

"சரி வந்து தொலை" அதிகமாய் கெட்ட வார்த்தை பேசும் அய்யர் அவன் தான். உபயோகப்படுவான் என்று தோன்றியது. "வண்டி ஓட்டுவியாடா?" "டிவிஎஸ் ஓட்டி இருக்கேண்டா ஓட்டிரலாம் வா"

காலை பத்து மணிக்கு, பாண்டியன்??? போக்குவரத்து கழகத்தைப் பிடித்து ஒரு வழியாய் மதுரை ஜங்ஷன் வாசலில் இறங்கியாகி விட்டது. சுத்தும் முத்தும் பார்த்தால் அங்கு ஒரு குதிரை வண்டிக்காரன், குத்துக்காலிட்டு ஓரமாய் உட்கார்ந்து படு இண்டரஸ்டிங்காக பீடி வலித்துக்கொண்டு இருந்தான். குதிரை, கழுத்தோடு கட்டி விட்ட ஒரு காக்கி பைக்குள் எதையோ டிஃபன் பண்ணிக் கொண்டு இருந்தது.

"எங்க சார் போவனும்" "பைக் ஷோ ரும்... நாகப்பா மோட்டார்ஸ்" "அந்த பைபாஸ் ரோடல ஒண்ணு தொறந்து இருக்கானுவ, அதுவா" "ஆமா" "10 ரூவா ஆவும்"

இருவரும் ஏறிக்கொண்டோம். வண்டிக்குள் இருந்த புல், ஜமக்காளத்தை மீறி, பிருஷ்டத்தை குத்தியது. லாவகமாய், வண்டியை திருப்பி ஓட்டினான். கொஞ்ச தூரத்தில் ஒரு சைக்கிள்காரன் ஏதோ சிலுக்கு போஸ்டரை பார்த்துக் கொண்டே சைக்கிளை குதிரை வண்டி மீது மோதி விட குதிரை கன்னாபின்னாவென்று.. கர்ரர்..புரர்ர் என்று சத்தமிட்டு வாலை சுழற்றியது. வண்டிக்காரனுக்கு வந்த கோபத்தில் "மருத ரோடு குருத பொ.. போவுது? குடிகாரப்பயலே"

அவன் விருட்டென்று வண்டியை பின்னுக்கு இழுத்து மறைந்து போனான்.

“இதான் தம்பி நீங்க கேட்ட கம்பனி”

பைபாஸில் மாப்பிள்ளை விநாயகர் சோடா என்ற கடைக்கு நேர் எதிரில்...எனக்கு பிடித்த கருப்பு கலர் ஹீரோ ஹோண்டா. ஷோரூமில் கம்பீரமாய் துடைக்கப்பட்டு.. நின்று கொண்டிருந்தது.

“வாங்க என்ன இவ்வளவு லேட்..?” “மார்னிங் வண்டியை விட்டுட்டோம்” “லேட் ஆகிடுச்சு, ரெஜிஸ்டர் பண்ண முடியாது எடுத்துட்டு கரூர்ல பண்ணிக்குங்க” “சரி”

ஒரு டெம்ப்ரரி ரெஜிஸ்ட்ரேஷன், இன்சியுரன்ஸ் கவர் நோட் எல்லாம் முடிந்து ஏழு மணிக்கு டெஸ்ட் பண்ணி... குதிரை கைக்கு வந்தது..

“மாப்பளை.. வண்டி எஞ்சின் ஒரிஜினல் ஹோண்டாடா, மேட் இன் ஜப்பான்னு போட்டு இருக்கு என்ன எஞ்சின் நாய்ஸ்.. செம்ம” எனக்கு உள்ளூர் லேசாய் உதைப்பு.. டிவிஎஸ்50 தவிர எதுவும் பெரியதாய் ஒட்டியதில்லை. அந்த மெக்கானிக்கிடம் “அண்ணா இதுல கியர் எப்படி?” “முதல் கீழ்” அப்புறம் எல்லாம் மேல. மெள்ள மெள்ள க்ளட்ச் விடுங்க, வண்டி ஒட்டத்தெரியுமா தெரியாதா உங்களுக்கு” “அதெல்லாம் தெரியும், வரட்டுங்களா..? டேய் வெங்கடேசா.. அந்த டாகுமெண்ட் எல்லாம் பத்திரம் டா.. வண்டிக்கு உசிரே அதான்டா” “நீ நேராப் பாத்து வண்டி ஒட்டுறா நீ 30லையே ஒட்டினீன்னா, நாம கரூர் போக ரெண்டு நாளாகும்டா” “சரி சரி டென்ஷன் ஆவாத..” “மதுரைல டிபன் முடிச்சிடலாம்ல” “வந்து தொல.. எப்பவும் வயித்து மேல தாண்டா உனக்கு கண்ணு” “மாப்ள அப்படியே ஒரு கல்யாணி” “டேய் என்னடா படுத்தற, நீ வண்டி ஒட்டுவன்னு நினைச்சா” “நான் ஒட்டலை” “சரி ஒழி” சப்பாத்தி எனக்கு.. காரணம் தூக்கம் வரக்கூடாது.. இட்லி சாப்பிட்டால் தூக்கம் வருமாம். அவன் பரோட்டா, சால்னா, அப்புறம் ஒரு ஆப் பாயில் ஓடையாம முழுசையும் வாய்க்குள்ள போட்டுக்கிட்டு.. கடைசியா அந்த கல்யாணியை கவுத்துகிட்ட பின் “மாப்பு எடுறா வண்டிய”

வண்டியின் எஞ்சின் சத்தம் ஒரு ஸ்ருதியோடு ஜிகஜிகு வென்று ஆஹா.. இதுக்குத்தானே ஆசைப்பட்டாய் பாலகுமாரா? பின்னாடி இருந்து “விரட்டுறா பரதேசி இப்படிப்போனா நாலு நாள் ஆகும் கரூர் போய் சேர”

ஹைவேயில் மதுரை பறந்து முடிந்தும் போனது இரண்டு பக்கமும் மரங்கள்.. முன்னால் ஒரு அரசுப் பேருந்து, ஊரின் மஞ்ச போர்டு ‘வாடிப்பட்டி உங்களை வரவேற்கிறது’ அதைத் தாண்டி ஒரு போலீஸ்காரர் கையை நீட்டினார், நிறுத்து...

“என்ன சார்” “அய்யா கூப்பிடறாரு” “டேய் நீ இருடா நீ தண்ணியடிச்சு இருக்க” “இல்ல நானும் வரேன்”

கறுப்பாய் ஆறடிக்கும் மேலாக அந்த இன்ஸ்பெக்டர் இருக்கவேண்டும். உட்கார்ந்த வாக்கிலேயே என் உயரம். இருட்டுக்குள் உக்கார்ந்து இருந்தார். மையமாய் இருவரையும் பார்த்து “எங்க போயிட்டு வரீங்க” “சார் வந்து” அதற்குள் வெங்கடேசன் “சார் வி ஆர் ஃப்ரம் கரூர் ஐ ஆம் ரீஜனல் சேல்ஸ் மனேஜர் டன்லப். ஐ மெட் யுவர் எஸ்.பி நாஞ்சில் குமரன் லாஸ்ட் சண்டே. ஐ ஆம் எ குட் ஃப்ரெண்ட் ஆப் ஹிம். ஆக்சுவலி வி ஆர் கோயிங் டு கரூர் ஃப்ரம் மதுரை, ஹி ஹாஸ் பாட் எ நியு வெஹிகிள்,

ப்ளாக் ஹீரோ ஹோண்டா சிடி 100" ஏகப்பட்ட தினப்படி போலீஸ் கவலைகளில் இருந்த அவர் என்ன நினைத்தாரோ "ஒகே கோ கோ" எனக்கு பெருமூச்சு வந்தது "தாங்க்ஸ் சார்" வேகமாய் வந்து வண்டியை ஸ்டார்ட் செய்து விரட்டினேன்.

"எப்பட்றா?" "அதெல்லாம் அப்படித்தான்.. நீ ரோட்டப்பாத்து வண்டி ஒட்டு" "அந்த நாஞ்சில் குமரன்.." "நேத்து பேப்பர்ல படித்து தெரிஞ்சுகிட்டேன்" "அட நாயே.." "கிகிகி"

கொஞ்ச தூரத்தில் ஒரு லாரி போய்க்கொண்டு இருந்தது.. டிப் டிம்மர் போட்டேன்.. ஒரு பிலமென்ட் வேலை செய்யவில்லை.. அய்யய்யோ... இன்னும் கொஞ்ச தூரத்தில் இன்னொன்றும் காலி. பின்னாடி டெயில் லாம்ப் மட்டும் பிரகாசமாய் எரிந்துகொண்டு இருந்தது. அர்த்த ராத்திரி நிறைஞ்ச அம்மாவாசை இருட்டு.. ஐயோ பகவானே.. அந்த லாரி பின்னாடியே போனேன்.

"என்னடா ஆச்சு.. முன்னாடி லைட்டக் காணோம் ஃபியுஸா" "ஆமாண்டா" எங்கடா இருக்கோம்.. தாடிக்கொம்பு இல்ல வேடசந்தூர் அவுட்டர் மாதிரி இருக்கு. டேய் ஒரே ஒரு கடை இருக்கு.. அதுவும் ட்ராக்டர் வர்க் ஷாப் மாதிரி இருக்கு. அவன் கிட்ட கேக்கலாம்டா.. "சரி எதோ பண்ணித்தொலை"

சின்னதாய் ஒரு விளக்கு லைட் அவன் முகத்தில் அடித்தது. அவன் சோகமாய் இருந்தது போல தெரிந்தது. எதையோ பறிகொடுத்தவன் மாதிரியே இருந்தான். அந்த ஷாப்பில் இருட்டு கப்பியிருந்தது.

“என்ன சார்?” “பைக்ல முன் லைட் போய்டுச்சு” “சார் இதெல்லாம் புது மாடல் இங்க கிடைக்காது மதுரை விட்டா சேலம்தான்” “ரொம்ப இருட்டா இருக்கே” “ஒண்ணு செய்யுங்க.. ரெண்டு பேரும் இங்கேயே தூங்குங்க. நைட்டு 12.15 ஆவது. காலைல நாலு மணிக்கு எழுப்பி விடறேன் போய்டுங்க, “அந்த கட்டில்ல படுத்துக்குங்க” “பாம்பெல்லாம் வராதுல்ல” “நம்மள கண்டு அதெல்லாம் வராது”

அழுக்கான கயிற்றுக் கட்டில், வெங்கடேசன் அந்தத் திண்ணையில் தூங்கிப் போனான். காற்றுக்கு சுகமான தூக்கம். அதிகாலை, “தம்பி தம்பி” ஒரு பெரியவர்.. “என்ன தம்பி இங்க படுத்துட்டு இருக்கீங்க?” “ஏனுங்க என்ன பிரச்சினை? எங்கே அந்த ட்ராக்டர் ரிபேர் ஆளு இது ட்ராக்டர் ரிப்பேர் கடை தானே” “ஆமா.. ஒரு மூணு வருஷம் முன்னாடி

வரை.. கதிரோட கடை இங்க தான் இருந்துச்சு. அவனோட அப்பா அவனுக்கு இதுமாதிரி ஒரு பைக்கு வாங்கி தரமாட்டேன்னு சொன்னதால, இந்த கட்டில்ல தான் பூச்சி மருந்து குடிச்சு செத்துப்போனான்...அவன் செத்த பிறகு இங்க யாரும் வரதில்லை. அவன் நடமாடறதா நிறையப் பேரு சொல்றாங்க.. நான் இன்னும் பாத்ததில்லை. நீங்க எந்த ஊரு? சீக்கிரம் இங்கிருந்து கிளம்புங்க. அஞ்சு மணியாவுது. விடியலின் துவக்கத்தில் அந்தக் கடை பூட்டியிருந்தது. செங்கல் பெயர்ந்து, சிதிலமாய் கட்டிடம். சிலந்தி வலை பின்னி, ஒரு அரசஞ்செடி சுவற்றின் ஓட்டைகள் வழியாய் வளர முயற்சி பண்ணிக் கொண்டு இருந்தது.அங்கு யாரும் இருந்த தடயமே இல்லை.. எனக்கு லேசாய் வாந்தி வரும்போல இருந்தது. “நாங்க கரூர் அய்யா”

“வண்டி எங்கடா? அதோ” அங்கேயிருந்து வண்டியை விரட்டிய விரட்டு... வீடு வரை. இரண்டு பேரும் ஒண்ணும் பேசவே இல்லை. வீட்டுக்கு வந்த பின்ன தான் கவனித்தேன்.. மெக்கானிக் ஜீரோ பண்ணிக்கொடுத்த மீட்டரில், ஒட்டி வந்ததை விட 200 கிலோ மீட்டர் அதிகம் காட்டியது.

பேய்!!!!??? வண்டியெல்லாம் ஒட்டுமா சார்? அப்படி எங்க தான் அது, வண்டியை ஒட்டிக்கொண்டு போய் இருக்கும்? அப்புறம் முக்கியமாய் அந்த பைக்கின் விளக்கு பாதி தூரம் வரும் போதே சரியாகிவிட்டிருந்தது. இதை நான் வெங்கடேசனிடம் சொல்லவில்லை. ஏற்கனவே இரண்டு நாள் ஜூரத்தில் முனகிக்கொண்டு இருக்கும் அவனிடம் இதையெல்லாம் சொன்னால் ஜன்னி வந்தாலும் வந்து விடும்.

அதைவிட ஃபோர்கில் சின்னதாய் ஒரு ரத்தக்கறை இருந்தது. அதை இன்று வரை அவனிடம் சொல்லவில்லை.

- [பிரகாஷ் ராமஸ்வாமி](#)

ஜல்லிக்கட்டு - இன்னொரு கோணம்

மகிழ்·SATURDAY, JANUARY 21, 2017

இந்த ஜல்லிக்கட்டு தொடர்பாக எழும் கோஷங்களை கூர்ந்து கவனியுங்கள்...

ஒருத்தன் கூட மறந்தும் இது ஒரு கிராமிய , கோயில் திருவிழாவின் ஒரு பகுதியான விளையாட்டு என்பதை குறிப்பிடுவதே இல்லை... திரும்பத்திரும்ப நாட்டு மாடு பாதுகாப்பு.... இல்லைன்னா தமிழனின் வீர விளையாட்டு...

ஜல்லிக்கட்டு தமிழகத்தின் தென்பகுதியில் , குறிப்பாக மதுரைக்கு தெற்கே உள்ள கிராமங்களில் மட்டும் நடத்தப்படும் விளையாட்டு.... எனில் மதுரையை ஒட்டி உள்ளவர்கள் மட்டும்தான் தமிழர்களா? தமிழகத்தின் பிறபகுதிகளில் வசிப்பவர்கள் எல்லாம் தமிழர்கள் இல்லையா?

அப்புறம் இந்த நாட்டு மாடு பஜனை....மதுரைக்கு தெற்கே உள்ள சில கிராமங்களில் ஜல்லிக்கட்டு நடத்துவதன் மூலமாகத்தான் காலம்காலமாக நாட்டுமாடுகள் பரமரிக்கப்படுகின்றனவா? அப்போ தமிழகத்தின் பிற பகுதிகளில் உள்ளவர்கள் எல்லாம் நாட்டு மாட்டு

இனத்தைப்பாதுகாக்கும் அக்கறை இல்லாதவர்களா? சொல்லப்போனால்
இன்று தமிழகத்திலேயே கொங்குப்பகுதியில்தான் நாட்டு மாடு
வளர்ப்பில் அதிக அக்கறை காட்டப்படுகிறது...

உண்மை என்னவென்றால் , இவையெல்லாம் தமிழர்களின்
இறைவழிபாட்டை ஒட்டிய நிகழ்வுகள்... சில இடங்களில் ஜல்லிக்கட்டு ,
சில இடங்களில் மஞ்ச விரட்டுகொங்குப்பகுதியில் ரேக்ளா
ரேஸ்மற்றும் மாட்டுத்தாவணி...இவை எல்லாவற்றுக்குமே உள்ள
ஒற்றுமை என்னவென்றால் , இந்த நிகழ்வுகள் எல்லாமே தமிழ்
ஹிந்துக்களின் கோயில் வழிபாட்டை ஒட்டி நடத்தப்படுபவை...

கொங்குப்பகுதியில் முன்பெல்லாம் ஊருக்கு ஊர் மாட்டுத்தாவணி [
மாட்டுச்சந்தை] நடக்கும்....எல்லாமே அந்தந்த ஊர் கோயில்
திருவிழாக்களை ஒட்டி மட்டுமே நடக்கும்... இதன் தாத்தாயம்
என்னவென்றால் , கோயிலுக்கு போய் சாமி கும்பிட்டுவிட்டு , வரும்போது
அப்படியே மாடு வாங்கி வருவது....அப்படி கோயில் மாட்டுத்தாவணியில்
மாடு வாங்கினால் , செல்வம் பெருகும் என்பது மக்களின் நம்பிக்கை...

இன்று அவை எல்லாம் வழக்கொழிந்து போய் காங்கயம் அருகே உள்ள
கண்ணபுரம் [மாரியம்மன் கோயில் திருவிழாவை ஒட்டி நடைபெறும்]
மாட்டுத்தாவணியும் , அந்தியூர் குருநாதசுவாமி கோயில்
தேர்த்திருவிழாவை ஒட்டி நடத்தப்படும் குதிரைச்சந்தையும் மட்டுமே
எஞ்சி நிற்கின்றன...

ஜல்லிக்கட்டும் அந்தந்த ஊர் கோயில் கோயில் திருவிழாக்களை
ஒட்டித்தான் நடத்தப்படுகிறது...வாடிவாசலில் முதலில்
அவிழ்த்துவிடப்படுவது கோயில் காளைதான்... அதை யாரும் பிடிக்க
மாட்டார்கள்....

தமிழன் ஹிந்து அல்ல ...என்று எப்படியாவது ஸ்தாபித்துவிட
நீண்டகாலமாக நடைபெறும் முயற்சியின் ஒருபகுதிதான் இந்த
சமத்துவப்பொங்கல் , நாட்டு மாட்டை காப்பதற்காக [மட்டுமே]
நடத்தப்படும் ஜல்லிக்கட்டு போன்ற பிரச்சாரங்கள்... தமிழன்
வேண்டும்...ஆனால் அவனின் மத [ஹிந்து] அடையாளம் மட்டும்
வேண்டாம்....இப்போது ஜல்லிக்கட்டு நடத்தியே ஆகவேண்டும் என்று
தூண்டிவிடுபவர்களில் நூற்றுக்கு தொன்னூறு பேருக்கு உள்ளூர்
ஜல்லிக்கட்டு நடக்கூடாது என்ற எண்ணம்தான் இருக்கும்...அப்போதுதானே

இதை ஒரு சாக்காக வைத்து தமிழர்களை இந்திய தேசியத்துக்கு எதிராக திருப்ப முடியும்?

இப்படியே நாட்டுமாடு பாதுகாப்பு , தமிழன் வீரம் என்று மட்டும்ஜல்லியடித்துக்கொண்டிருந்தால் , இன்னும் நூறு ஆண்டானாலும் ஜல்லிக்கட்டு நடத்தமுடியாது.... இது எங்கள் வழிபாட்டின் ஒரு பகுதி...எங்கள் கிராம தேவதைக்கு நேர்ந்துகொண்டு நடத்தப்படும் நிகழ்வு...எங்கள் மத நம்பிக்கையில் தலையிட எந்த சட்டத்திற்கும் அருகதை இல்லை என்ற நிலையை நாம் எடுக்கவேண்டும்...அப்படி நாம் உறுதியாக நின்றால் , எந்த நீதிமன்றத்தையும் கண்டு பயப்படவேண்டிய அவசியமில்லை...ஜல்லிக்கட்டு வழக்கின் இறுதிக்கட்டத்தில் தன்னை இணைத்துக்கொண்ட சுப்ரமணிய சுவாமி , இந்த ரீதியில்தான் தன் வாதத்தை முன்வைத்திருக்கிறார்...

அப்படி இல்லாமல் இந்த வெற்றுத்தமிழ் கோஷங்களையே நாம் எதிரொலித்துக்கொண்டிருந்தால் , காலம் முழுக்க கரடியாக கத்திக்கொண்டுதான் இருக்கவேண்டும்...காரியம் நடக்காது..... தமிழனைக் காப்பாற்றுகிறோம் என்ற பெயரில் நம்மோடு நின்று கொண்டு , நம் கண்ணையே குத்திக்கொண்டிருப்பவர்களின் உண்மையான நோக்கமும் அதுதான்....

- [சரவண குமார்](#)